

fandt, at byrden på de bidragspligtige ejendomme var opstået før den 1. april 1927, da den ældre tinglæsningsordning, som fritog offentligretlige rettigheder fra tinglæsning, var gældende. Dommen blev dog påanket til højesteret, som i sin dom af 23. maj 1952, jfr. bilag 1, frifandt den pågældende gårdejer for betaling af det hans ejendom pålignede Hvide Sande-bidrag“

Lovforslaget gav ved 1. behandling anledning til nogen diskussion, men gennemførtes alligevel uændret og enstemmigt, efter at et folketingsudvalg havde haft det til behandling.

Ved lovforslagets 2. behandling udtalte udvalgets ordfører, *Johs. E. Larsen*:

„Udvalget har holdt en række møder og har haft samråd med ministeren for offentlige arbejder. En deputation fra Ringkøbing byråd har i et foretræde fremført ønsket om, at det beløb på godt 232 000 kr., som det i henhold til ordningen af Ringkøbing fjords afløbsforhold blev pålignet Ringkøbing købstad at udrede, måtte blive eftergivet. Deputationen henviste bl. a. til, at den stedfundne udvikling slet ikke havde indfriet de forventninger, man nærede i Ringkøbing, da Hvide Sande-projektet blev til. Udvalget er imidlertid af den opfattelse, at den af deputationen anførte ugunstige udvikling ikke kan betinge en eftergivelse af det Ringkøbing by pålignede bidrag.

Angående bestemmelserne i lovforslagets §§ 2 og 3 er det blevet fremført, at en efterregulering af de lodsejerbidrag, som er indgået under landvindingsloven, er uhensigtsmæssig, idet omregningsarbejdet vil blive så omfattende i forhold til de beløb, som vil indgå, at det i og for sig ikke vil kunne betale sig for staten at foretage denne efterregulering. Samtidig er der dog peget på, at det vil virke urimeligt, når man efter at have eftergivet de pålignede lodsejerbidrag opretholder en lempelse i tilsvaret ved de sager, der er indgået under landvindingsloven.

Det samlede udvalg indstiller derefter lovforslaget til vedtagelse uændret.

Jeg vil dernæst som ordfører for socialdemokratiet tillade mig at henlede den højtærede minister for offentlige arbejders opmærksomhed på, at der i forbindelse med udvalgsbehandlingen er rejst det spørgsmål, om ikke staten som en goodwill overfor Ringkøbing by og Hvide Sande burde foretage en oprensning af den ralansamling, som har lejet sig i sejlrunden udenfor Hvide Sande, da skibe af nogenlunde størrelse nu nødigt passerer stedet, fordi de risikerer at få kølen brækket.

Jeg er bekendt med, at man fra vanddirektoratets side er skeptisk indstillet med hensyn til værdien af en sådan oprensning, da man formener, at sejlrunden hurtigt vil sande til igen. Jeg vil dog finde det rimeligt, om man forsøger en sådan uddybning, såle-